

- कादम्ब ^३ UNĀDIS. 4, 83.
 कादम्बर 3) e) der Roman UĒGVAL. zu UNĀDIS. 1, 158. 3, 7.
 कादाचित्क BuĀG. P. 12, 10, 40. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 25, 4, 25. SARVADARÇANAS. 19, 11. कादाचित्कव n. Zufälligkeit 13. 21. 162, 2.
 कादिक्रमस्तुति f. Titel eines dem Çam̐karākārja zugeschriebenen Buches Verz. d. Oxf. H. 108, a, 35. — Vgl. कादिमत.
 कादिमत (2. क - घादि + मत) n. Titel eines Buches der Tāntrika Verz. d. Oxf. H. 103, b, 37. 108, a, 20. 341, a, 32. — Vgl. कादिक्रमस्तुति.
 काद्रव (von कद्रु) adj. schwärzlichgelb, rothbraun MBh. 3, 1708.
 कानद् m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 122, a, 10.
 कानिद्य (von कनिष्ठ) n. die Stellung des Jüngsten, — Jüngerer (Gogens. ज्येष्ठ) HARIV. 113.
 कानीन 1) कानीना मुनिः = Vjāsa Spr. 631.
 कानेरीपूर्वपाद zu streichen und st. dessen zu setzen कानेरिन् s. u. काषेरि.
 कात् 3) b) Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761.
 कात्कलिका (कात् + क^०) f. Bez. einer best. Art künstlicher Verse Verz. d. Oxf. H. 133, a, No. 244.
 कात्तमिन्न m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 247, a, 5.
 कात्तनुवृत्त (कात्त oder कात्ता + वृ^०) n. das Zuwillensein dem Geliebten oder der Geliebten Verz. d. Oxf. H. 216, a, 5.
 कात्ताप् die Geliebte darstellen, ihr gleichen: कात्तापते स्पर्शमुखेन वारि Spr. 899.
 कात्तार 1) a) नायं (Conj.) निस्तीर्णकात्ताराः (अवमन्यते) Spr. 3070. Wāṇīś, Einöde: वृत्तादिनिराश्रय PAÑKAT. in Gött. gel. Anz. 1860, S. 739. — 2) d) eine Art Tact; s. u. प्रतिताल 1).
 कात्ति 2) vom hellen Schein des Mondes: नक्षत्रपारवत्कृपा वर्धते विधुकात्तिभिः Spr. 616. von der lieblichen Hautfarbe (eines Mädchens): गौरकात्ती adj. f. KĀURAP. 2. = मनोहरशोभायुक्ता Schol. In der Rhetorik unter den Çabdaguṇa und Arthaguṇa Verz. d. Oxf. H. 207, a, 28. 214, a, 15. Schol. zu KĀVYĀD. 1, 85. PRATĪPAR. 67, a. SĀH. D. 620. Personifiziert und mit der Durgā identificiert Devl-P. im ÇKDr. = Lakshmi (nach dem Schol.) BuĀG. P. 10, 63, 29.
 कात्तिपुर N. pr. einer Stadt VARĀH. BRH. S. 16, 11.
 कात्तिपुरी f. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 16, b, 13.
 कात्तिमन् 2) b) KATHĀS. 68, 52. HALL 203.
 कात्तिराज m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 60, a, N. 3.
 कात्तिन्नत n. Bez. einer best. Begehung am zweiten Tage in der lichten Hälfte des Kārttika Verz. d. Oxf. H. 58, a, 40.
 कात्ती f. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 69, a, 27.
 कात्तात्पीडा (so zu lesen st. कात्तात्पाडा) Ind. St. 8, 381 in der zweiten Form aber ohne Caesur.
 कान्दर्मे oder कौर्मे (von कम् + दम्) m. patron. des Ekajāvan TBr. 2, 7, 44, 2. — Vgl. गोदम्.
 कान्दर्पिक n. Erotikon, Titel des 76ten Adhijāja in VARĀH. BRH. S., welcher über Aphrodisiaca handelt, 107, 9.
 कान्दिष् कौदिष्, कान्दिम्भूत MBh. 8, 1870. MĀRK. P. 8, 46; vgl. कादिशं याम्यकिंचन: 14.

- कान्दिशीक (कौदि^०) MBh. 9, 134. RĀGA-TAR. 1, 233. ÇUK. (Pet. Hdschr.) 66, b, 4. KĀÇIKH. 2, 27, 30, 78 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. °ता KATHĀS. 52, 41.
 कौदिशीभू die Flucht ergreifen HALĀJ. zu KHANDAS 7, 20.
 कान्याकुब्ज wohl fehlerhaft für कान्यकुब्ज KATHĀS. 61, 219.
 कापट (von कपट) adj. f. dem Betrug ergeben VARĀH. BRH. S. 24, 4.
 कापटव ANUPADA 4, 1. 7, 10. Ind. St. 4, 372. 383.
 कापय 1) मा — कापयं गमः MBh. 3, 4193.
 कापाटिक v. l. für कार्पाटिक HALĀJ. 2, 194.
 कापाल 1) zu Schädeln in Beziehung stehend: व्रत Spr. 1886. — 2) a) pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 262. 264.
 कापालि (von कपाल) m. N. pr. eines Urweisen (सिद्ध) SARVADARÇANAS. 99, 4.
 कापालिक 1) b) VARĀH. BRH. S. 87, 22. KATHĀS. 121, 13. 15. fgg. VĀGRAS. 208, N. WILSON, Sel. Works 4, 21. 28. 264. I.A. (II) 87, 8. Verz. d. Oxf. H. 230, a, 15. 23. fgg. 236, a, 27. 238, a, 31. °तस्त्र 109, a, 44. °मत 23. 30. 230, a, 15. °सिद्धान्त 109, a, 45. कापालिकाचार 34. °स्त्रीगमनप्रायश्चित्त 282, a, 46. कापालिकान्नप्रायश्चित्त 281, b, 28. — 2) कपालिक PAÑKAT. I, 239 fehlerhaft für कापाल; vgl. Spr. 1886. — 3) m. N. pr. eines Lehrers HALL 17. eher खण्डकापालिक als ein Name aufzufassen.
 कापालिन् 1) Verz. d. Oxf. H. 236, b, 3. NĪLAK. zu MBh. 13, 1217: कपालाभ्यां व्युपविबोद्धव्याभ्यां निर्वृतं कपालं ब्रह्माण्डं तदस्यास्तीति कापाली ब्रह्माण्डाधीशः. — 3) Bez. einer Mischlingskaste: der Sohn eines Tivara von einer Rāgaki Verz. d. Oxf. H. 22, a, 13; vgl. कपालिन् 2).
 कापित्यक 1) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 328, b, 3 v. u. eines Dorfes (nach BHATTOṬṬ) VARĀH. BRH. 28, 9. — 2) f. कापित्यका wohl = कपित्य Feronia elephantum: °वृत्त HARIV. 7984.
 कापित्यिक 1) adj. Bez. einer Art von Brahmanen (Asketen) HARIV. 7988.
 कापिल 1) adj. (f. ई) a) माण्डल MBh. 12, 7894. गोत्र Verz. d. Oxf. H. 19, a, 16. शास्त्र und वाणी 247, a, N. 3. सिद्धान्तगति 239, b, 3. तीर्थ 74, a, 31. 77, b, 23. कापिले विशाखे WEBER, Nax. 2, 392. — 2) Verz. d. Oxf. H. 242, b, No. 399. 239, a, 35. KĀVYĀD. 3, 175. — 3) n. ein von Kapila verfasstes Werk: कापिले पञ्चरात्रेषु कृत्तेनाक्तं सुविस्तरम् PAÑKAT. 2, 7, 50; vgl. कापिलेय.
 कापिलेय adj. von Kapila herrührend: कापिलेय पञ्चरात्रे PAÑKAT. 2, 6, 3.
 कापिलेश्वरतीर्थ u. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, a, 28.
 कापीयकानिक m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 33, b, 25.
 कापुरुष 2) मरुत्सु राजवंशेषु संभूताः कुलवर्धनाः । तेषां कापुरुषा बुद्धिः कथं भवितुमर्हति ॥ HARIV. 5930.
 कापिय 2) pl. PAÑKAT. Br. 20, 12, 5.
 कापोत 1) b) VARĀH. BRH. S. 5, 56. 34, 2. 54, 22. — 4) c) वसुरेचिषः कापोतम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 233, b.
 कामर्तुर (1. का + म^०) m. ein schlechter Herr SĀH. D. 114, 5.
 1. काम 1) a) श्रोत्रवक्त्रनुर्निष्ठाप्राणानामात्मसंयुक्तेन मनसाधिष्ठितानां स्वेषु स्वेषु विषयेष्वनुकृत्यतः प्रवृत्तिः कामः Lust, Vergnügen Verz. d. Oxf. H. 216, a, 28. fg. उद्यतस्य हि कामस्य प्रतिवोदो न शस्यते Spr. 3788. 3803. Z. 12 ist die Stelle ÇAT. Br. 14, 9, 4, 7 zu streichen, da कामम् dort adv. ist. — b) Agni Kāma TS. 5, 1, 8, 2. KĀṬH. 19, 8. ÇĀṆH. Br. 19, 2. Kāma als N. pr. Kṣurīṭ. 3, 8 (vielleicht कामदेव als ein Name zu